

જનામે ખુદા

ખુદી ઓર ખુદા

નામના

આગા હાજીમ મહેશર સાહેબના ખાસ લખેલ
નાટકનાં ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર

ધી ન્યુ ઉદ્ધુ થીએટ્રીકલ કંપની!

અમદાવાદ.

માલેક:—ફીરોઝ ખરશેદજી કારંબવાલા.

લાલ દરવાજા-અમદાવાદ.

આવૃત્તી પહેલી

ફનકલ ૨૦૦૦.

હી. સ. ૧૩૩૮

સને ૧૯૨૦.

કી. ૦-૩-૦

આ ચોપડી વકીલ પદાચુ તુરખાન અમીરખાને પોતાના
અમરસિંહજી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપી. લાલ દરવાજા-અમદાવાદ.

ખુદી એર ખુદા નાટકનો ઢુંક સાર.

પ્રવેશ ૧ લો.

બાગમાં સાહેલીઓનું ગાતાં નજર આવવું. અસમતઆરાનું આવવું. અને ચમેલીનું રસીદના આવવાની ખબર આપવું. પછી સાહેલીઓનું જતું રહેવું અને અસમતઆરાના આશીકને ચમેલીનું લાવવું. બંનેમાં પ્રેમગોષ્ટી થવી અને પછી રસીદનું જવું અને રસીદના ગયા પછી સધયદનું આવવું. અસમતઆરાના બાપ શાહ-તબરેઝનું માથું કપાયાની ખબર આપવી. અસમતઆરાએ પોતાના આપનું માથું કપાયાની વાત સાંભળી ધણીજ આતુર્તાધથી નીરાશ થઈને બેહદ ગમ કરવે, ગઝબાનનું શાહ તબરેઝનું માથું લેઈને આવવું અને પછી અરસપરસમાં વેર લેવાની વાતચીત અને સધયદનું કેદ થવું. અસમતઆરાને કેદ કરી ગઝબાને પોતાની બહેનની દાસી તરીકે મોકલવું.

પ્રવેશ ૨ જો.

દીલરબા અને ગુલનારનું આવવું અને ગુલનારના આશીક હમીદના હાથનો રમાલ આપી ગાયન ગાવું. પછી ગુલનારનું જવું અને હમીદનું આવવું. બંનેમાં પ્રેમગોષ્ટી થયા પછી હમીદનું ખંજર મારવા ચર્ચ કરવું અને દીલરબાનું અટકાવવું. ગુલનારનું આવવું અને હમીદ ॥ દીલરબા બંનેના નીકા ખઠાવવું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૪૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ખુદા મૈદ ખુદા

વિષય ૬૩૬૮ : ૨-૪ ૩૬૮

પ્રવેશ ૩ જો.

ધરધસીટ નામના એક મહાન ઉદાઉગીર હ્યારો અને ધુતારો રેસની ખરી, ટીપો બહાર પાડી શકે છે એમ લોકોને જાહેરમાં મનાવતો રહી પોતાના ગજવાં બરતો રહે છે. શરહને એક ચુસ્ત ઘરડો શોખીન નામે જગલોલ અને ધરધસીટની મુલાકાત જગલોલ નેટીવ હગારાની હગ્યાજી. લોકોને પણ થાપ આપી પૈસા કમાવાની ધરધસીટની ઉસ્તાદી.

પ્રવેશ ૪ થો.

દીલરખાનું મકાન. દીલરખા અને અસમતઆરાનું આવવું અને દીલરખાએ અસમતઆરાને દીલાસો આપવો. અસમતઆરાને લેઈને બંનેનું જવું, પછી દીલરખા તથા ગજખાનનું આવવું અને ગજખાનના ખોટા કૃત્ય માટે પોતાની બહેન દીલરખાનું ગજખાનને સમજાવવું. તે દરમ્યાનમાં કેદ થએલા મરહુમ શાહ તખરેજના સગાં-ઓની ખબર આપવી અને પછી કેદીઓનું આવવું અને દરેક કેદીથી પોતાના નીચ સુમાન જેવા ખ્યાલથી પોતે પોતાને ખુદા કેહવડાવવું. અને કેદીઓએ ઇન્કાર કરવો પછી એક એક કેદીને મારવાનો ગજખાન હુકમ આપે છે અને તે દરમ્યાનમાં તેની બહેન દીલરખાનું પોતાના ભાઈ ગજખાનને સમજાવવું અને બાદમાં એક કેદી નામે આબેદાએ આપ આપવો અને મકાનનું શટવું. સત્યનો જય અને પાપનો ક્ષય.

(૪)

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો.

રશીદનું ગભરાએલા આવવું અને પછી હમીદનું આવવું.
અંતેમાં પોશાક બદલવો અને પાછા રસીદનું જવું. પછીથી કોટવાલનું
આવવું અને હમીદનું કેદ થવું.

પ્રવેશ ૨ જો.

સાહેલીયોનું ગાતાં આવવું. ગઝખાનનો અસમતઆરા પાસે પ્રેમ
જાહેર કરવો. અસમતઆરાનું સતીત્વ બચાવવું અને ગઝખાને અસમત-
આરાપર બળાતકાર કરવા તકવાર ખેંચવી. દીલરખાનું આવવું અને
પોતાના જાંઘને નીચ કૃત્ય કરતાં અટકાવવું. કોટવાલનું રશીદના
બોકામાં હમીદને કેદ કરી લાવવું. ગઝખાન અને હમીદ વચ્ચે તકરાર.
હમીદનું જાહેર થવું. ગઝખાનનું વિષમય થવું. ગઝખાને હમીદને મારવા
વધવું. દીલરખાથી હમીદનો બચાવ અને દીલરખા અને ગઝખાન
વચ્ચે તકરાર. ગઝખાનનું અંતેને મારવા જવું. રશીદથી બચાવ.

ટેબલો.

પ્રવેશ ૩ જો.

જગલોલનું મકાન.

પુઢા જગલોલની નવજવાન મોહરદાર લયલાની તકરાર. રેસમાં
જગલોલ જીતેલો હોવાથી ધમચકરી. લયલા અને જગલોલના ખ્યાથી
વીચારી ધરધસીટવું મહેમાન થઇ આવવું જમતાં જમતાં ધરધસીટ
અને લયલા વચ્ચે ખ્યાર.

(૫)

પ્રવેશ ૪ થો.

જંગલ.

અસમતઆરા અને સૈયદનું આવવું. અસમતઆરાનો પોતાના નસીબ ઉપર વીલાપ કરવો. ગજબાનના સીપાઇઓએ આવી બંનેને કેદ કરવા. સૈયદનો વધ કરવો.

પ્રવેશ ૫ મો.

ધરધસીટનું મકાન.

ધરધસીટે બુઢા જગલોલને ફસાવવા પોતાના ધરનું ફરનીયર ભાડે રાખ્યું છે. જગલોલનું આવવું. જગલોલ અને ધરધસીટનું જમવા બેસવું તેટલામાં ધરધસીટનો નોકર—અફલનો નમુનો—ગંપીનું એક બનાવટી કાગળ આપી જણાવવું કે તે તેની ઐરીનું છે. ધરધસીટને શરેબથી રડવું. જગલોલનું આશ્ચર્યમાં પડી કાગળ વાંચી ધરધસીટને સમજાવવું કે એક છોકરી તમારાપર આશક છે પરંતુ તેણીના માઆપ નહિ હોવાથી તે તમારી સાથે લગ્ન કરી શકતી નથી. તે છોકરીના પોતે આપ બની ધરધસીટ સાથે લગ્ન કરી આપવા જગલોલનું બંધાવું. “ પોતાના હાથે પોતાનાજ પગપર કુહાડો. ”

પ્રવેશ ૬ ઠો.

મહેલ.

અસમતઆરાની ઝેર પી આપધાત કરવાની તૈયારી—રુહમ બાદશાહ એટલે પોતાના આપની રહતું પ્રગટ થવું અને આપધાત કરતાં અટકાવવું. પોતાના પોતાના બુનનું વેર લેવા પ્રતિજ્ઞા

(૬)

કરવી. રશીદનું. આવતું અસમતઆરાને રશીદના આગમનનું પ્રયોજન પુછતું. ગજ્યાનનું આવતું. રશીદને પોતાના પંજમાં સપડાએલો જોઇ ખુશ થતું. એક બીજા સાથે તકરાર—અંદરથી આગની યુગ્મ. ગજ્યાનનું ને સાંભળી અંદર જતું. હમીદનું આવતું. રશીદ અને અસમતઆરાને નસાડી મુકવા પાછળથી ગજ્યાનનું આવતું. હમીદને જોઇ આશ્ચર્ય તેમજ ગુસ્સે થઇ મારવા જતું. દીલરખાનું આવતું. હમીદનો ખ્યાલ.

પ્રવેશ ૭ મો.

ધરધસીટનું મકાન.

ધરધસીટના લગનનો દીવસ—વાહરે કરામત ? મુખે જગલોલે પોતાના હાથે લુલમાં પોતાની ઐરીના લગન ધરધસીટ સાથે કરી આપવાં પણ પેલી યુદીયા શું કહી રહી છે ?

પ્રવેશ ૮ મો.

મહેલ.

ગજ્યાનનું આખીદાને પોતે ખુદા છે એમ કહેવડાવવા સમગ્નવતું. આખીદાનું મક્કમ રહી ના કહેવું. બળતા પહાડનો દેખાવ. આખીદનો શ્રાપ આપવો. બળતા પહાડનું ઓલાઇ જતું અને ઇશ્વર્ય સ્વર્ગનું દર્શન.

ટાલો.

(૭)

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો.

મહેલ

ગજઆન સુતે નઝર આવવે. અને ભયંકર સ્વપ્ન જોતું
સ્વપ્નામાંથી ભયભીત દશામાં જાગ્યત થવું અને પોતાના નોકરને
પરેજગાર ઓરતને બોલાવવા માટે હુકમ આપવો. નોકરનું જવું. પછી
કોટવાલનું આવવું અને પોતાના ઉપર ફોજ લેધને ચઢેલા વજીરબદા
રસીદની ખબર આપવી. કોટવાલે રસીદ ગાદીને હકદાર છે.
એવું ગજઆનના રૂબરૂ સામીતી કરી બતાવવું. ગજઆનનું ગુસ્સે થવું
અને કોટવાલનું નાસી જવું. એક સીપાઈનું આવવું અને રસીદ
વજીરબદાની ફોજ લેધને ચઢાઈ કરવાની ખબર આપવી અને
ગજઆને પણ ચુદ્ધ કરવા માટે હુકમ આપવો. જનસુસ સીપાઈ આવી
રસીદના ચુદ્ધની ફતેહ થવાની ખબર આપે છે. ગજઆન એકદમ
અનયય થઈ પોતે જે જે ગરીબો તેમજ અપંગોના હક જબર-
દસ્તીથી લેઈ લીધા હતા તેઓને તેનાથી બમણા પાછા આપવાનો
હુકમ કરે છે અને પુન્ય અને ધર્મ કરવાનો ઓર્ડર આપે છે અને
પરેજગાર ઓરતને બોલાવવા માટે કહે છે. પરેજગાર ઓરત
(આબેદા)નું આવવું. તેના આગળ પોતાના સ્વપ્નાનો હાલ કહે છે
ગજઆનનું તોળા કરવું અને પોતાના ખુદને ખરે માનવો.
ધણેજ નીરાશ થાય છે તે એટલામાં અસમતઆરાનું પોતાના
મોંપર નકામ નાખીને આવતાં જોઈ પરેજગાર ઓરત (આબેદા)નું
કરવું અને જવું અને અસમતઆરાનું આવવું. ગજઆનનું મોં શ
થઈને પડવું. અસમતઆરા ગજઆનનું માથું કાપી નાંખે છે.

પ્રવેશ ૨ જો.

જગલોલનું મકાન.

જગલોલના લગ્ન ખલાસ થયા બાદ રેસની દીપના પુખ્તરી અને પૈસાપરસ્ત જગલોલની પોતાની જૈરી સાથે વાતચીત.

પ્રવેશ ૩ જો.

દીલરખા તથા રશીદ અને હમીદનું ગમગીન બેઠેલા દેખાવું. ગઝખાનના મર્યાની ખબર દીલરખાને આપવી. અસ્મતઆરાનું ગઝખાનનું માથું લઈને આવવું. દીલરખાએ પોતાના બાઈના મુનનું વેર લેવા સોગન ખાવા.

(૫)

બનામે ખુદા.

ખુદી એર ખુદા નાટકનાં ગાયનો.

સાહેલીઓ.

૧

તુજકો પાયા પાલનહાર નીરંજન નીરાકાર
ખીનતી સારી સુન લે હમારી કર તું જરૂરી રહેમ બારી

સાખી

સાંઈ અખીયાં ફેરીયાં તો બેઢરી મુલક તમામ
દુક એક નજર હો રહમકી તો લાખું કરે સલામ
દામન ઉઠાએ કયું કોઈ દરસે તેરે
ખાલીકબી હો રહેમ તેરી આતમે માસુર હે અમીરો રહીમ.
હો નજર મેહશર પર તેરી— તુજકો ૦

સાહેલીઓ.

૨

કોયલીયાં કુક કરે હર બાર હો જન ખ્યારી ખુલે અંબવાકી ડાલ
નસીમ ખાતીર કયસી ચલી હે પેન્ગ અપની
બડાવો હો બહાર આજ— ૩૬૦

(૧૦)

સાખી

કુલી કુલવારી હે કુદરતકી યે હરયાલી હે

કુમતી બાદે સખાસે હર એક ડાલી હે

રૂપે પુરશીદ તો કુલકેંકી કહાં જરી હે

રોઝે રોશનપે અગર આઘ ઘટા કાલી હે— કોયલીયાં

અસ્મતઆરા અને ચંબેલી. ૩

જન જાઓ ચંબેલી ન્યારી આલી મતવાલી

ધ્યારી ચંચલ કયું મયલાઘ હય.

જાવું જાવું તુજપર બલહારી રે

સ્થાની સ્થાની રંગીલી ધ્યારી રે— જાન જાન

જાઓ.....કહાં.....વહાં...ઉંદું જાન જાન

ચંબેલી અને અસમતઆરા. ૪

બાંક સીપછયા સાજનવા હુવા હાઝીર હે લીજાએગા

જબાની

મુંહ કયું શીરાતી હો ક્યા મેહમાનકો દેખકર શરમાતી હો

દેખો દેખોજ અય દીલરૂઆ જુસ્કો બુલાયા વો હે ખડા

બાંક સીપછયા

નહીં ચંબેલી મુજકો સતા નહીં બાતેં તું એયસી બના

નહીં જીયરા મોરા જલા

હાં હાં હાંજ સમજી ચેહ બાત દાલમે હય કુછ કાલેસી ધાત

અસમતઆરા અને રશીદ. ૫

શાદમાન શાદમાન મેહરબાન જગમેં તુમ સુખ પાવ (૨)

જા આ આ આ આ વો—

શાદમાન૦

આન મીલાથા એક પરદેશી લુલ નહીં તુમ જનાજી

દરશનબીન તરસેગી અખીયાં ફીર મુખડાં દીખલાનાજી (૪)

ધ્યાન રહેગા સુખડો શામ મુજકો સમજીએ ગુલામ

યાદ કરુંગી મેં મુદામ લીજીએ મેરા સલામ— શાદમાન૦

ગુલનાર અને દીલરૂબા. ૬

ઉસ્કો લાઠ બુલા જો હય રંગીલા જવાન

કરો ગમ ના અય જાન પ્યારી મોરી માન

નીકલે દીલકે અરમાન

ચલી પ્યારી બોલી પીયરવાલાને આતે જાતે

જનાંસે આંખે લડાના ક્યું સચ હે ના ! હાં હાં સચ હે

નીકલે દીલકે અરમાન૦

આંખે બીજાવું તો જાકે લીઆવો પીયરવાકો સવરીયા

નીકલે દીલકે અરમાન૦

ગુલનાર

૭

સાખી

ખુશખુએ ઇસ્ક એઠી હે છુપકર રમાલમેં

સાથી તુમારા હોગા ન દુરકતકે હાલમેં

કેસા રમાલ પ્યારા દેખના

ધતર ધસમેં ચાહત ઉલશતજ હે મેહકતા હે છોટા છોટા નાનુક
ન્યારા રૂમાલ પ્યારા દેખના

અખ તોરે ગરવા આએ ખુશતર બનકર મનહર નહી
કરો જીયા બેકરાર—ધતર

ગુલનાર.

૮

આગોશમેં દીલબની ઉભરી જવાનીરે

ચેરી છુપીસે આઘ કયસી સ્થાનીરે

આહા જી વાહ વાહ પ્યારી ઉડેં ચું લુદે બારી

હાં જની આના હાં આના આવો—

આગોશ૦

અગલોલ.

૯

માજી કીતા ખેલ ખેલા કયસા પાસા ડાલા

ગુલશન મેરે નસીબુકા જયસે ફૂલા ગુઝ લાલા

પાયા ટીપકો ધર બેચંદ કયા બખ્ત હુવા હે બાલા

દેખોજી લાયા હુ થોહુકે મેં ધતને નામ

લાઉંગા લાઉંગા જીતકે મંચ ધર બેઠે કીતને દામ—માજી૦

અસમતઆરા.

૧૦

પ્યારા નીરંજન ન્યારા નીરાકાર આસા તોરી પલ છીન

નીસહીન કીરહીગાર— પ્યા૦

જગતકે ચોર દેવો સકલ નીત ગાવત તેરોહી પ્યાન

જગતવાલી દુખ નીવાર પાર કર દે તુંહી પાર— પ્યારા૦

ડરાપ પહેલા.

સાહેલીયાં

૧૧

નહીં કરો એજ હાં પ્યારી તન મન હો બેકરાર— નહીં
 નહીં છયા કરો બેઝાર દેયે સખ તુમે કીરતાર—નહીં
 રીમ ઝીમ રીમ ઝીમ મેહા બરસે બીજલી કરે ચમકાર
 કોયલ પાપી પી પી પુકારે તીર કલેજે પાર રે— નાહીં

અઝમતઆરા.

૧૨

યું ઝુલ્મ કર ના ઝાલીમ લુલ્હા કરમકે બદલે
 આખીર મીલેગે તુજકો ઝુલ્મો સીતમકે બદલે
 ઇસ ઝુલ્મ નારવાંકી આખીર સજા મીલેગી
 દોઝખ કરાર હોગા બાગે ઇરમકે બદલે
 દોલત ન સાથ હોગી અઝમત ન પાસ હોગી
 કીડે કફનમે' હોંગે દામો દીરમકે બદલે
 ઇસ અયશ આરઝી પર લુલા હુવા હે નાહક
 મીટીકી કબ્જ હોગી જહો હશમકે બદલે

લયલા.

૧૩

હાંજ ચલે આતે હે'મેરે રે બાંકે તીરછે રંગીલે જવાન
 એજ બાંકે તીરછે રંગીલો જવાન
 કીસકીસકો ચાહું કીસસકીકો ખ્યાહું
 એજ આશક હુવે હંચ હજાર
 એજ મેરે આશક હુવે હચ હજાર—

હાંજ ચલે.

અગલોલ અને લયલા ૧૪

કારી કારી કારી મારી તુંને પ્રેમ ક્યારી મોરી જન
જાડ' વારી વારી વારી તોપે બલહારી જાડ' મોરી જન
ચલ હટ જા પરે હટ જા મોહ ન સતા

લે લે ગોદમે ખ્યારી મોહ લે લે ગોદમે

કારી કારી કારી કારી

અસમતઆરા.

૧૫

અજળ હે ખતે પેશાની જીસે તકદીર કહેતે હે
યે હે મશહૂર ઇસકો અર્થાકી તહરીર કહેલે હે
કોઇ ખુશ વક્તહી મનઝીલપે પોંહયા હો તો પોંહયા હો
હમેશાં સપકો બડકાતી હે ચેહ તકદીર કહેતે હે
જમાના તંગ હે ઇસસે હરએક ઇનસાન હેરાં હે
પરેશાનીકી ઇસકો જગતી તસવીર કહેતે હે

નોકર.

૧૬

મય ચંચલ આફત હું શીતના બડા સ્થાના બડા દાના
મંચ સીધા સીધા હું કીતના હું નટખટ ફરજના
મંચ ચાહું જીસે બેહકાવું જીસે કુસલાવું જીસે ધમકાવું
જીસે અંતર મંતર જંતર તંતર સારી સારી બાતે
મેરી વાહ વાહ.....

મંચ.

ઝગલોલ અને લયલા. ૧૭

ઓ સીતમગર મત ચકડ કશ ચલ સંભલકર
 જા જા પરે જા મુવે તુને કયા સમજકે કહા
 અરે ઓ મુવે તુને કયા સમજકે કહા
 મંચ હું તેરા શોહર ઓર તું હે મેરી બીબીજી બીબીજી
 જા જા પરે જા મુવે તુંને કયા સમજકે કહા-અરે ઓ

કરમકર મેરે હાલપર અય કરીમ
 તું હય દુર્યોધન ઓર મંચતેરા બીમ
 ક્યું જવાની ખો રહે હો શાદમાનીકે લીએ
 ચહાં તો મજનું રો રહા હય તુજ દીવાનીકે લીએ

ફાપ દુશરા.

૧૭૫

લીલમીલ ગાએ મુખારક્યાદી સખકો હુધ આજ શાદી
 એશો ખુશીકા ઝમાના આયા દુર હુધ નમુરાદી
 છોટા મોટા બચ્યા બાલા નીલા પીલા ગોરા કાલા
 કમતર બરતર અદના આલા ઇજતવાલા દોલતવાલા
 ગમકા ઉલ્લુ સખને પાલા ચે ઘોટાલા ગડબડ જાલા
 અલ્લાહ તઆલાને સંબાલા— લીલમીલ ગાએ
 રીમ ઝીમ રીમ ઝીમ મેંગવા બરસે બીજલી કરે ચમકારે
 કોયલ પાપી પી પી પુકારે તીર કહેને પારરે.

જ્યા તરસે બદલીયાં બરસે સખી દીન ક્યસે કટેગે બહારકે
 જ્યા જાએ—ગમરાએ કીસે જોબન દીખાવું સમારકે—જ્યા તને
 ભવરા ચુંને કાલી કાલી કોયલ બોલે કાલી કાલી
 સેજ રીયા ખાલી ખાલી પીયા નહી આએ

જસે જોબન દીખાવું સમારકે—જ્યા તર

તમામ શુદ્ધ.

